

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om midlertidige Foranstaltninger mod den ved Arbejdsløshed og Vinterens Strengthed indtraadte Nød.

Mødet hævet Kl. 4, 15 Min.

Tre og Fyrrethvende Møde.

Tirsdagen den 24de Februar Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtaget.

Formanden: Siden forrige Møde er paa de Herrers Bladser omdelt et Omtryk af „Forslag til Lov om Begælsager og Begelprotestter“, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget ved 2den Behandling her i Thinget.

Ved det 6te kongevalgte Medlem (Carlsen) har jeg modtaget nogle Adresser fra Kvinder i Kjøbenhavn og Eggen omkring Kjøbenhavn med Anmodning om, at de maa blive sendte til Udvalget, som beskæftiger sig med det Lovforslag, der angaar „gigt Kvindees Raadighed over, hvad hun erhverver ved selvstændig Virksomhed“. Saaledes har jeg modtaget om samme forskjellige Adresser fra Aalborg gjennem den 4de Landsthingsmand for 7de Kreds (Hauerslev) og endelig fra forskjellige Egne i Sjælland gjennem den 1ste Landsthingsmand for 10de Kreds (Seszen). Adresserne skulle alle blive tilstillede det Udvalg, der beskæftiger sig med det nævnte Lovforslag.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortfættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ciere af mindre Eiendomme paa Landet.

Udsig: Jeg vil tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til, hvad der igaar blev indvendt mod de af Mindretallet fremsatte Endringsforslag. Hvad Endringsforslaget til § 1 angaar, da skal jeg ikke omtale det videre. Jeg hørte ikke

nogen anden Indvending mod dette Endringsforslag, end at det formentes, at Kjøbstadbeboerne ikke vilde saane Afgang til i de Forhold, her er Tale om, at blive stillede lige med Landboerne og saaledes faktisk ikke vilde have nogen Men af, at Lovforslaget ikke kom til at omfatte dem. Det forekommer mig imidlertid, at dette dog ikke i og for sig er nogen tilstrækkelig Grund til at nægte dem en saadan Tilgættelse som den af Mindretallet foreslaaede. Mindretallet erkjender fuldstændigt, at det er kun i enkelte Tilfælde, at Ciere af egentlig Kjøbstadseiendomme ville kunne tænke paa at blive inddragne under disse Kreditforeninger, men det forekommer os, at naar der i og for sig ikke er nogen Grund, der taler derimod, saa kan den Omstændighed, at det kun vil være sjældne Tilfælde, ikke være nogen afgjørende Indvending mod, at Lovforslaget lige saa vel kommer Kjøbstadbeboerne tilgode. — Naar Mindretallet mente, hvad der jo var den Hovedindvending, det havde mod det foreliggende Lovforslag, at det var en farlig ny Vej, man her begyndte at betrede, saa blev der derimod anført, at der dog formentlig lod sig anføre Analogier fra den tidligere Lovgivning, som medførte, at man paa ingen Maade kunde sige, at det var nogen aldeles ny Vej. Jeg tror dog, at naar man nærmere undersøger disse Analogier, saa maa man give det ærede 12te kongevalgte Medlem (Kosens) Ret, naar han indrømmede, at det virkelig var en ny Vej, det var en ganske ny Vej, man kom ind paa, men han fandt ganske vist, at det var rigtigt at betrede den. Den høitærede Indenrigsminister mente, at man kjendte jo Statsgaranti fra vort Jernbanevæsen, men med Hensyn dertil er der den væsentlige og afgjørende — idetmindste i vore Dine fuldstændig afgjørende — Forskjel, at Statsgarantien for Jernbaner er en begrændset Statsgaranti; der gives kun Garanti for Renten af en vis bestemt Sum, som der er Tale om, hvorimod der her er Tale om en ubegrændset Garanti, og dermed falder efter min Formening Tilgættelsen ganske bort. Den ærede Rigsdagsmand for 2den Kreds (Schlegel) saae sig i sine Bestræbelser for at finde Analogier nødt til at ty tilbage til det forrige Aarhundrede, og dog tror jeg, at han ikke var synderlig heldig i at træffe de Analogier, som han der troede at kunne opvise. Den af ham omtalte Kreditkasse, som blev oprettet i 1786, var funderet med visse bestemte Fonds, der var henlagt en bestemt Kapital til den, og dermed falder jo Tilgættelsen ganske bort. Og hvad angaar de Foranstaltninger, der bleve truffene i Anledning af Kjøbenhavns Udebrand, for at hjælpe Kjøbenhavns Indbyggere til igjen at opbygge deres Huse, da tror jeg, at Uligheberne der ere saa mange, at det ikke er nødvendigt for mig at opholde mig ved dem. Jeg nævnte selv under Sagens 1ste Behandling, at det var mig meget vel bekjendt, at der i fremmede Lande stundom er givet Statsgaranti — rigtig nok kun